

Školkoviny

*Informační bulletin
Mateřské školy Košťálov*

MOTTO:

*„Náš zítřek je
v dětech.“*

**Podzimní vydání
2017**

E-mail: materskaskola@kostalov.cz

www.ms.kostalov.cz

telefon: 481 689 235

Vážení rodiče,

Předkládáme Vám k nahlédnutí náš „školní časopis“ – **PODZIMNÍ VYDÁNÍ**, časopis, který je určen Vám rodičům, dětem a všem dobrým lidem.

Věnujte nám trochu času a dovolte nám, abychom Vás seznámili s tématy, které Vás mohou zajímat.

Dnes jsme pro Vás připravili:

- ✓ Provoz školy
- ✓ Z našeho školkového života (Keramika, Plavání, Broučci...)
- ✓ Adaptace aneb Přizpůsobení se novým podmínkám
- ✓ Informace pro rodiče (Co by dítě mělo umět před nástupem do MŠ. Co do školky nepatří. Další důležitosti.)
- ✓ Tříleté dítě v rodině nemá rozhodovat
- ✓ Co děti zvládnou
- ✓ Svátek svatého Martina

Provoz školy:

6.30 hod. – **16.00** hod.

MŠ má dvě třídy:

I. tř. děti mladšího věku – učitelky – Jiřina Crhová, Zuzana Hloušková

II. tř. děti staršího věku – ředitelka Jana Krpatová, učitelka – Lenka Havlová

asistent MŠ – Hana Zapadlová

Z našeho školkového života:

Keramika v naší škole

V této velmi oblíbené nadstandardní aktivitě se děti naučí pracovat s hlínou, tvořit pěkné a netradiční výrobky a seznámí se s modelářskými technikami.

Kroužek keramiky nejenže rozvíjí jemnou motoriku a manuální zručnost, ale díky souhře rukou a myšlení dochází ke zlepšení mozkových funkcí a zapojení obou hemisfér.

Děti si zkusí možnosti tohoto materiálu, naučí se různé techniky nebo také barvení hlíny pomocí glazur. Kroužek jim přináší radost, osobní uspokojení a možnost sebevyjádření. Finální zpracování výrobků je v peci. Z kroužku Keramiky si každé dítě odnese domů spoustu krásných výrobků. Kroužek vede zkušená, kvalifikovaná, mladá výtvarnice-keramička a malířka – Hana Zapadlová.

Děti se naučí:

- Jak se vyrábí keramika
- Různé modelářské techniky
- Pracovat s keramickou hlínou
- Vyrobit vlastnoručně ozdoby, zápichy a mnoho dalších předmětů
- Zapojit svou fantazii a rozvíjet kreativitu

Plavání

Tak jako každý rok i letos na podzim začaly kurzy plavání v bazénu v Jilemnici. Plavání je určeno pro předškolní věk (nejstarší děti), zároveň je z bezpečnostních důvodů omezeno i počtem.

Plaveme v krásném, moderním prostředí, bazén je útulný a splňuje všechny hygienické normy. Kurzy probíhají pod odborným vedením akreditovaných lektorek. Lekce jsou zaměřeny na přirozený vývoj dětí, plavání s plaveckými pomůckami, vodní hry a na základy plaveckých způsobů. Samozřejmostí je individuální přístup ke každému dítěti.

Uspávání broučků

Stalo se již tradicí, že na podzim chodíme společně s rodiči „uspávat“ broučky do lesa. Před tímto dnem si povídáme s dětmi o lese a životě v něm – rostlinách, stromech, zvířatech, prohlížíme si encyklopedie a naučné knihy. Učíme se básničky a písničky k danému tématu, čteme si z knihy J. Karafiáta Broučci. Učíme se, jak se správně chovat v lese, jelikož tam jdeme na návštěvu, jak pečovat o přírodu a naše životní prostředí... Pokaždé se

snažíme v našem volném čase připravit pro vás aktivity příjemné pro všechny a v rámci možností.... **Pro příští „uspávání“ hledáme „Babku kořenářku“ – budeme rádi za tip.**

Sběr papíru a PET lahví

Další tradiční aktivitou v naší školce se stal sběr starého papíru a PET lahví. Sbírá téměř „celý“ Košťálov ☺ V loňském školním roce jsme společně sesbírali **5 122 kg papíru a 120 kg PET lahví.**

Projekt Šablony v naší MŠ

MŠ Košťálov se zapojila do výzvy MŠMT - Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování – šablony pro MŠ. Cílem tohoto projektu je zvýšení kvality předškolního vzdělávání včetně usnadnění přechodu dětí na ZŠ. Mateřská škola získala finanční podporu EU na personální podporu MŠ – chůva pro děti do zahájení povinné školní docházky, dále školka organizuje odborně zaměřená tematická setkávání rodičů za účasti externího odborníka.

Adaptace aneb Přizpůsobení se novým podmínkám

Autor: Mgr. Erika Faltysová Speciální pedagožka DC Paprsek | Datum: 4.9.2017 | Vydání: 7/2017

Proces přizpůsobování každého konkrétního člověka je něčím vskutku jedinečným, osobitým a nevyhnutelným. Od prvního nadechnutí po porodu, prvního zažitého nepohodlí, prvního zážitku chuti, samostatné chůze i první rozbité bábovky na pískovišti, po nástup do MŠ, ZŠ, zaměstnání, partnerství, rodičovství.

Celý život se každý člověk přizpůsobuje novotám, dobrým i zlým událostem, nečekaným situacím. Přizpůsobuje se a hledá rovnováhu. Představme si nyní sami sebe v roli dítěte.

Právě jsme, zjisti li, že začneme navštěvovat nějaké nové zaměstnání, kde nebudeme pravděpodobně nikoho znát. Čeká se od nás, že začneme dodržovat jiný životní řád, osvojíme si jiné způsoby. Budeme pravděpodobně jíst jiné jídlo, než jsme zvyklí a dost možná budeme muset dodržovat jiné zásady hygieny. Půjdeme někam, kde se budeme muset orientovat v jiném prostoru, než známe, stejně tak i v jiných vztazích, pravidlech a souvislostech. Budeme si muset ověřit, jestli nám fungují naše dosavadní strategie chování a způsoby řešení situací kolem nás. Že se nám velmi podstatným způsobem mění život, který právě přestáváme prožívat a vnímat

výhradně z perspektivy rodinného kruhu. Čeká nás dobrodružství, spousta nového a radostného, ale nejprve do všeho toho nepoznaného musíme vstoupit. Sami za sebe, i když se ještě zase tak moc dobře neznáme.

Tak to zkrátka je a musíme to ustát.

Nějak takto může svou novou životní situaci zažívat dítě, které vstupuje do nové životní reality. Není třeba nikoho strašit ani litovat a už vůbec ne zpochybňovat důležitost tohoto

vývojového úkolu. Je však na nás, abychom si situaci dítěte dokázali představit a vcítit se do ní, dali mu prostor, čas a pochopení pro to, že má právě spoustu práce samo se sebou i se světem okolo sebe. Abychom se vši vážností a citlivostí vnímali jeho způsoby řešení. Byli mu oporou a zázemím.

Nechali mu prostor a čas, aby si na to, jak se se vším vyrovnat a obstát, přišlo pokud možno samo. Dítě krize totiž

potřebuje. Potřebuje se popasovat s okolním světem, aby mohlo věřit světu i samo sobě.

Rodičovský vliv

Domnívám se, že toto všechno pedagogové dobře vědí, ale do hry a procesu přizpůsobování nám právě vstupují rodiče dětí. Ti totiž mají velký podíl na tom, jak si jejich potomek ve školce zvyká. Právě teď jim dává zabrat skutečnost, že dítě vykročilo z téměř absolutní péče a vazeb rodiny, že slábne jejich možnost vše kontrolovat a ochraňovat dítě před vším, co ho ve světě potká. Že dítě bude od této chvíle čím dál víc ovlivňováno jinými situacemi a lidmi než jen těmi nejbližšími. Druzí lidé už ho nejspíš nebudou přijímat vždy tak bezpodmínečně a láskyplně jako oni. Myslí na dítě, jak se bude cítit, jak se změní. Netrápí se? Neublíží mu někdo? Budou ho tam mít rádi?

Nová situace, představy i nároky

Rodiče se vyrovnávají se svou novou situací, představami a nároky. Umožní mu naplnit jeho vývojovou potřebu.

Propouštějí ho z role malého dítěte. Dítě dělá velmi důležitý krok ke své budoucí samostatnosti a schopnosti žít ve společnosti. Učí se rozumět jejím vztahům, dozvídá se o přátelství a spolupráci, stává se samo sebou. A jestliže vycházíme z toho, že vyrovnávání se s ne úplně snadnými situacemi přináší životaschopnost, pak je jasné, že dítě potřebuje ke svému zrání i nepohodu. Rodiče jsou průvodci, kteří mu dávají odvalu, pokud dítě cítí jejich jistotu a podporu, cítí i podporu vnitřní.

Uvolňování vazeb je pro každého věc nadmíru potřebná. Nutná. Rodiče pro dítě znamenají jistotu, lásku, bezpodmínečné přijetí. Ale ruku na srdce. Nemohou být v tomto věku pro své dítě kamarády. Nemohou ho naučit vnímat jeho sílu, přednosti, umění obstát v různých společenských vztazích

a rolích tak, jak to udělají druhé děti. Školka je místo, kde dítě musí jednat víc samo za sebe. Psycholožka Jiřina Prekopová říká: „Rodiče nemají a nemohou mít dětskou fantazii a přirozenou tvrdost dětského spoluhráče. Vnášejí do hry falešnou toleranci a tíhnou k tomu, ušetřit dítěti zklamání z prohry. Myslí si, že hra by měla přinášet jenom radost. Svými dospělými představami často brání rozvoji dětské fantazie a schopnosti prosadit se.“ A tak podle doktorky Prekopové dochází k podivné výměně. Z dospělého se stává dítě a z dítěte dospělý. Víc to samozřejmě škodí dítěti. To nemůže mít opravdovou účast na pravém světě dospělého a zároveň nemůže být opravdu dětské. A nakonec tak příliš dlouhou, neměnnou a vyčerpávající vazbou na dospělé paradoxně ztrácí vlastní svět dítěte. Domnívám se, že právě toto je jedna z nejdůležitějších věcí, již by měli rodiče, kteří se obávají své dítě do MŠ přivést, vědět a zkusit pochopit. Že už to všechno nebude taková pohoda? Že vše už nebude přesně jako dřív? Že dítě pozná nespravedlnost? Frustraci? Sprostá slova? Virózy a neštovice? To je samozřejmě pravda. Poznává však také zážitek přátelství, své vlastní síly a jedinečnosti. Realizaci vlastní fantazie. Sebe sama. Řekněte to, prosím, rodičům, kteří se bojí všech těch z jejich pohledu negativních věcí, které se nestávají jen ve školce, ale prostě k životu patří. ***

Co by mělo dítě umět před nástupem do MŠ:

- . Navazovat kontakty s vrstevníky
- . **Řešit případné problémy v kontaktu - nevztekát se, neubližovat, ale požádat dospělého o pomoc při řešení**
- . Navazovat kontakty i s jinými dospělými, než jsou rodiče a prarodiče
- . **Požádat, poděkovat, pozdravit**
- . Vyjádřit slovně své potřeby
- . **Znát své jméno a příjmení, případně jména rodičů a sourozenců**
- . Identifikovat vlastní osobu podle pohlaví (dívka x chlapec)
- . **Umět si natáhnout kalhoty, punčocháče, triko, mikinu...**
- . Označit, co patří dopředu, dozadu
- . **Učit dítě, v jakém pořadí si má jednotlivé kusy obléci**
- . Obout si boty, před obouváním si je před sebou srovnat, jak patří.
- . **Skládat si oblečení, uklízet ho na určené místo**
- . Zapínat knoflík
- . **Dojít si samostatně a včas na záchod** /pleny do MŠ nepatří/
- . Samostatně se umýt, utřít si ruce do ručníku, pouštět a zavírat vodu
- . **Samostatně smrkat vždy, když je to třeba**
- . Zakrývat si ústa a nos při kýchání a kašlání
- . **Mýt si ruce před jídlem, po jídle také pus**
- . Správně držet lžičku, starší děti příbor
- . **Jíst samostatně, bez krmení, čistě**
- . Neodbíhat od jídla, nerozptylovat se

Co do školky nepatří?

- . žvýkačky, bonbony a jiné sladkosti
- . řetízky, prstýnky, cennosti
- . ostré předměty
- . zvířata

Abychom předešli ztrátě či poškození vlastní hračky, prosíme rodiče, aby dětem povolili pouze plyšáka nebo knížku.

Další důležitosti:

! **Kola, koloběžky**, odrážedla apod. nepatří do šatny, ale na vyhrazená místa v areálu školy – STOJAN.

! **Při vstupu** do třídy používejte prosím návleky nebo se zouvejte.

! **Omluvy dětí** se hlásí **do 7.00h**, po té je dítě automaticky přihlášeno k celodennímu stravování.

! **Nevodíte do školky** nemocné ani nachlazené děti, které šíří bacily na ostatní.

Kam se obrátit s připomínkami a dotazy?

- . na pedagogické pracovnice ve svých třídách
- . dle potřeby na ředitelku školy

Informace pro rodiče

- ❖ Rodiče mají možnost volně vstupovat do všech prostor MŠ, kde se pohybují děti.
- ❖ Rodiče mají možnost přivádět a odvádět dítě dle svých potřeb.
- ❖ Rodiče mají možnost si s dítětem pohrát ve třídě.
- ❖ MŠ je uzavřena o vánočních prázdninách a 5 týdnů o letních prázdninách.

Bližší informace k jednotlivým akcím a provozu školy jsou na nástěnkách v šatnách a na informačních tabulích.

Třileté dítě v rodině nemá rozhodovat

Elen Sejrková, psychologka. Autor: [Dáša Kubíková](#)

Období vzdoru začíná u dětí obvykle mezi druhým a třetím rokem, říká psychologka Elen Sejrková. „Je to hodně individuální jako všechno v psychologii. Mnohem důležitější je ale vědět, co se v tom období děje, než kdy nastává,“ usmívá se. „Když se děťátko narodí, tak nemá

rozlišené vědomí samo sebe, vnímá svět kolem sebe skrze maminku. Teprve kolem třetího roku přijde období, kdy si začne uvědomovat sebe: já jsem, já chci, já nechci.“ Tehdy nastávají podle psycholožky krizové situace, kdy se dítě chce samo obléct, samo se nakrmit nebo sáhnout na horká kamna a neposlouchá.

„My rodiče bojujeme v tomto období s tím, co dítěti povolit a co nepovolit, kdy zůstávám velkým rodičem a kdy si nechávám dítě přerůst přes hlavu. Pozor ale na to, abychom nedělali opačný extrém, než to, co jsme zažili sami jako děti – kdo měl všechno zakázané, aniž si to uvědomí, dá tomu dítěti hodně široké hranice a naopak,“ varuje Elen Sejrková.

Hranice se rodičům snadno stanovují u věcí, které jsou nebezpečné, ale u běžných věcí, jako je oblékání někdy hraje roli čas. „Děti se tím učí tím, že si něco samy vyzkoušejí, ale rodičům jde i o to, jestli mají na některé tyto věci čas. Profesor Zdeněk Matějček říkal, že více než polovina dětských záchvatů vzteku je dána tím, že na ně příliš spěcháme anebo proto, že nutíme dítě, aby dělalo něco na co ještě vnitřně nedozrálo,“ uvádí psycholožka.

Okolí si nevšímejte

Pokud se záchvaty vzteku odehrávají na veřejnosti, jsou náročné i pro rodiče. Co v této chvíli radí psycholožka? „Hlavně neztratit hlavu a nervy a pokračovat ve výchově tak, jak jsme zvyklí doma. To je vždycky taková ta nejtěžší zkouška, která na rodiče čeká, když dítě ztropí scénu. Měli by si uvědomit, že nejsou špatní rodiče, protože tam vstupuje do hry i temperament dítěte a další věci. Pokud nás reakce okolí rozhodí, já jako rodič budu nejistá, a dítě o to vzteklejší.“

Vše je otázka správného nastavení hranic Příliš volné hranice mohou mít následek to, že nám dítě přerostlo přes hlavu. „Holčička například chce jít v zimě ven v krátké sukýnce a maminka nemá způsob, jak ji přinutit obléct si kalhoty,“ uvádí Elen Sejrková příklad z praxe. Rodiče ale často nevidí, že si vychovali malého tyrana: „To tříleté dítě rozhoduje o tom, co bude k jídlu, koho si může maminka pozvat na návštěvu, a podobně. **Ale ono pouze reaguje na to, jak se k němu chováme my.** První krok je vždy u nás, rodičů – já musím rozhodnout, já mu musím hranice stanovit. Ještě bych ale ráda dodala, že nemáme dítěti nedovolit, aby se vztekalo, je strašně důležité, aby u dítěte vztek proběhl, i když je to těžké,“ uzavírá Elen Sejrková.

Co děti zvládnou

ve svém věku?

www.terapieprodomovy.cz

Svátek svatého Martina

S dětmi ve II. třídě jsme si povídaly o sv. Martinovi (pověst o něm) – tradice, zvyky....

....určitě jste slyšeli, že **11. listopadu přijíždí svatý Martin na bílém koni**. Je to totiž den, kdy má Martin svátek, a právě v tento den se u nás **objevuje první sníh**.

Svatý Martin se narodil už v roce 316, pocházel z Maďarska, byl římským vojákem a později se stal biskupem ve Francii. Říká se, že byl skromný a biskupskou hodnost nechtěl přijmout. Schoval se proto mezi hejno hus, které ho ale svým kejháním prozradily. Proto se asi v tento den peče **svatomartinská husa**.

Svátek svatého Martina byl a je jedním z nejoblíbenějších svátků v roce. Na vesnicích se konají různé **poutě, slavnosti a trhy, peče se husa a různé koláče**. Rodiny jsou pohromadě a společně hodují. Svatý Martin se stal patronem koní a vinařů.

Jak slavíte svátek svatého Martina u vás?

